

НАРЕДБА ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЧЛ. 4 ОТ ЗАКОНА ЗА ПОЛИТИЧЕСКА И ГРАЖДАНСКА РЕАБИЛИТАЦИЯ НА РЕПРЕСИРАНИ ЛИЦА

В сила от 28.04.2006 г.

Обн. ДВ. бр.35 от 28 Април 2006г., изм. ДВ. бр.86 от 3 Октомври 2008г., изм. ДВ. бр.43 от 9 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.58 от 30 Юли 2010г.

Чл. 1. (1) (Доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) С наредбата се определят размерът и редът за изплащане на еднократно обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди на лица, репресирани заради техния произход, политически убеждения или религиозни вярвания през периода от 12 септември 1944 г. до 10 ноември 1989 г., които са:

1. (изм. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) осъдени за деяния, които са амнистирани съгласно:

а) Закона за защита на народната власт;

б) (изм. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) глави I и II от Наказателния закон, в сила до 13 март 1951 г. (от чл. 98 до чл. 118); глава I "Престъпления против Народната република" от Наказателния кодекс, в сила от 13 март 1951 г. (от чл. 70 до чл. 98) и глава I "Престъпления против Народната република" от Наказателния кодекс, в сила от 1 май 1968 г. (от чл. 95 до чл. 113);

в) военно-наказателните закони (Военно-наказателния закон, в сила до 28 септември 1949 г. и Военно-наказателния закон в сила до 17 февруари 1956 г.);

2. (изм. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) осъдените за престъпления, амнистирани с чл. 1 от Закона за амнистия и за освобождаване от изтърпяване на наложени наказания (ДВ, бр. 6 от 1990 г.);

3. (доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) осъдени по чл. 118 от Наказателния кодекс, в сила от 13 март 1951 г. и по Наредбата-закон за допълнение на Закона за закупуване и износ на зърнени храни за неиздължени държавни доставки, на лишаване от свобода до 3 години за неиздължени държавни доставки и изтърпели наказанието (размер на доставката - над 10 000 лв., а след 10 февруари 1956 г. - над 40 лв.);

4. (изм. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) осъдени за приготвяне за бягство, опит за бягство или бягство през границата по причини, свързани с техния произход, политически убеждения или религиозни вярвания;

5. вдвоярвани в трудововъзпитателни общежития, лагери и други подобни места;

6. (доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) интернирани, изселвани и заселвани по административен ред или са били нелегални;

7. изключени студенти и ученици, които не са допуснати да завършат образованието си;

8. български граждани, насилствено изселени в Съветския съюз;

9. осъдени от Народния съд (1944 - 1945 г.), които са реабилитирани по съдебен ред, чиито деяния са амнистирани или чиито присъди са отменени по реда на надзора;

10. лишени от право на пенсия.

(2) Лицата по ал. 1, т. 1 - 5 и 9, които са били в затвори, лагери и други подобни места и са живи, получават обезщетение за всяка изтърпяна от тях репресия в пълния му размер за целия срок на претърпяната репресия.

(3) Когато лицата по ал. 1, т. 1 - 6, 8 - 10 не са получили обезщетение за имуществени вреди и са починали, обезщетението се изплаща на техните наследници - деца, съпруг и родители, или на техните братя и сестри, когато няма други наследници.

(4) Наследниците - деца, съпруг и родители, или братя и сестри, когато няма други

наследници, на осъдените на смърт, чиито присъди са изпълнени, на безследно изчезналите след 12 септември 1944 г., на убитите на обществени места, в жилища или при опит за бягство, на загиналите в затвори, трудововъзпитателни общежития, арести и други подобни места, както и при обстоятелства, свързани с техния произход, политически убеждения или религиозни вярвания, на убитите при опит за бягство през границата и на загиналите във връзка с насилствената промяна на имената получават еднократно обезщетение за неимуществени вреди.

(5) На братята и сестрите на репресираните лица по ал. 3 и 4 се изплаща обезщетение само при условие, че искане за обезщетение не е предявявано или такова не е изплатено на техните деца, съпруг или родители.

Чл. 2. Сроковете за подаване на искания за изплащане на обезщетение са:

1. (изм. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) за лицата, които са пропуснали да предявят искане за обезщетение до 29 юни 1996 г. - 31 декември 2009 г.;
2. за лицата по чл. 1, ал. 1, т. 8 - 17 февруари 2007 г.;
3. за лицата по чл. 1, ал. 1, т. 1, буква "в", т. 4, 9 и 10, ал. 3 и 4 - 9 април 2008 г.;
4. (нова - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) за нелегалните и техните наследници - 11 март 2011 г.;
5. (нова - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) за лицата по чл. 6 от Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица (ЗПГРРЛ) - 11 март 2011 г.

Чл. 3. (1) Правоимащите лица подават искане по образец съгласно приложението до областния управител по последния постоянен адрес на репресираното лице. Искането трябва да съдържа:

1. име, презиме и фамилия на репресираното лице или на наследниците му;
2. постоянен адрес, съответно последен постоянен адрес на репресираното лице;
3. данни за самоличността на правоимащия;
4. основанията или в случаите по чл. 1, ал. 2 - основанията за искане изплащането на обезщетение;
5. закона, с който е амнистирано деянието, и датата на обнародването му.

(2) Наследниците подават общо искане, в което посочват пълни данни за всеки от тях, както и данни за наследодателя им, и го подписват лично.

(3) Към искането се прилага:

1. (изм. и доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) официален документ относно незаконната репресия, основана на произход, политически убеждения и религиозни вярвания на репресираното лице, вида и нейното времетраене, както следва:

а) (доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) по чл. 1, ал. 1, т. 1, 2, 4, 9 и 10 - решение на съда или удостоверение на бюро за съдимост към районния съд за амнистирани деяния и/или документ, удостоверяващ основанията, срока и изпълнението на наказанието, издадени съответно от Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" на Министерството на правосъдието, дирекция "Информация и архив" на Министерството на вътрешните работи, или от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия или заверено ксерокопие на архивен документ от органите на управление на Държавния архивен фонд; при недостатъчно данни относно времетраенето или характера на репресията към искането се прилагат нотариално заверени декларации най-малко на две лица, които ги удостоверяват като свидетели;

б) (доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) по чл. 1, ал. 1, т. 3 и ал. 4 - удостоверение за основанията и времето на изтърпяване на наказанието "лишаване от свобода", а за осъдените на

смърт, чиито присъди са изпълнени - документ, удостоверяващ основанието и изпълнението на наказанието, издадени съответно от Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" на Министерството на правосъдието, дирекция "Информация и архив" към Министерството на вътрешните работи или от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, или заверено ксерокопие на архивен документ от органите на управление на Държавния архивен фонд; при недостатъчно данни относно времетраенето или характера на репресията към искането се прилагат препис от присъдата за лицата по чл. 1, ал. 1, т. 3 и нотариално заверени декларации най-малко на две лица, които ги удостоверяват като свидетели, а за лицата по ал. 4 - препис от присъдата, акт за смърт, други документи или нотариално заверени декларации най-малко на две лица, които ги удостоверяват като свидетели;

в) (доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) по чл. 1, ал. 1, т. 5 и 6 - удостоверение за основанието и фактическото времетраене на принудителната административна мярка и за членовете на семейството, изтърпявали заедно с репресираното лице мярката (включително малолетни и непълнолетни), издадено съответно от Министерството на вътрешните работи, от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия или от кмета на общината, кмета на населеното място или от друго длъжностно лице по гражданското състояние въз основа на регистрите за население или вписаните в тях заповеди на Министерството на вътрешните работи, или заверено ксерокопие на архивен документ от органите на управление на Държавния архивен фонд и удостоверение за наследници и/или за родствена връзка; при недостатъчно данни относно времетраенето или характера на репресията към искането се представят нотариално заверени декларации най-малко на две лица, които ги удостоверяват като свидетели, а за нелегалните - документ от Министерството на вътрешните работи, че лицето е било нелегално, свидетелство за съдимост и заверен препис от обявлението в "Държавен вестник", с което лицето е било обявено за общодържавно издирване;

г) по чл. 1, ал. 1, т. 7 - всякакви писмени доказателства в съответствие със закона, който е бил в сила по времето и мястото, където те са съставени; при недостатъчно данни относно времетраенето или характера на репресията към искането се представят нотариално заверени декларации най-малко на две лица, които ги удостоверяват като свидетели;

д) (доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) по чл. 1, ал. 1, т. 8 - удостоверение за основанието и фактическото времетраене на насилственото изселване в Съветския съюз, издадено от Министерството на вътрешните работи или от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, или заверено ксерокопие на архивен документ от органите на управление на Държавния архивен фонд, както и документ, удостоверяващ, че лицето не е загубило българското си гражданство, издаден от дирекция "Българско гражданство" на Министерството на правосъдието; при недостатъчно данни относно времетраенето или характера на репресията към искането се представят нотариално заверени декларации най-малко на две лица, които ги удостоверяват като свидетели;

е) по чл. 1, ал. 4 извън случаите по чл. 3, ал. 3, буква "б", за безследно изчезналите след 12 септември 1944 г., за убитите на обществени места, в жилища или при опит за бягство, за загиналите в трудововъзпитателни общежития, арести и други подобни места при обстоятелства, свързани с техния произход, политически убеждения или религиозни вярвания, за убитите при опит за бягство през границата и за загиналите във връзка с насилствената промяна на имената - удостоверение от длъжностно лице по регистрите за гражданско състояние; съдебномедицинска експертиза; преписи на документи по съдебни дела; актове,

съобщения или обявления за смърт и/или други официални документи; когато причината или мястото на смъртта не са установени, към искането се представят нотариално заверени декларации най-малко на две лица, които ги удостоверяват като свидетели;

2. (изм. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) декларация, че искане за обезщетение не е подавано или обезщетение не е изплатено на репресираното лице или на други негови наследници в пълния размер за всяка изтърпяна репресия;

3. удостоверение за наследници или документ за родствени връзки;

4. удостоверение за идентичност на имената.

(4) Когато искането и приложените документи са непълни или не отговарят на изискванията, в едномесечен срок от установяване на несъответствията централната комисия определя срок на правоимащия за отстраняването на тези несъответствия. Централната комисия може да изисква и други допълнителни доказателства.

Чл. 4. (1) Подадените искания се проверяват и разглеждат от съответния областен управител в тримесечен срок от постъпването им.

(2) Ако събирането на някое доказателство е съмнително или представлява особена трудност, със заповед областният управител може да определи съответен срок за събирането му, след изтичането на който преписката се гледа без него. Заповедта се съобщава на предявилите искането.

(3) Областните управители водят регистър за депозираните пред тях искания, за тяхното приключване, както и за сумите, изплатени на правоимащите лица.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г.)

Чл. 5. (1) Обезщетенията се изплащат на правоимащите лица по банков път по посочена от тях банкова сметка.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) Когато определеното обезщетение се изплаща на наследници на репресираното лице, то се разпределя пропорционално на броя на правоимащите живи наследници.

(3) Всяко от правоимащите лица представя на органа по чл. 3 банковата си сметка.

Чл. 6. (1) Обезщетението за имуществени и неимуществени вреди на лицата по чл. 1, ал. 1, т. 1 - 5 и 9, които са били в затвори, лагери и други подобни места и са живи, получават обезщетение за всяка изтърпяна от тях репресия в пълния му размер за целия срок на претърпяната репресия - по 64 лв. за пълен календарен месец.

(2) Обезщетението за имуществени и неимуществени вреди на лицата по чл. 1, ал. 1, т. 7 е 427 лв.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) Обезщетението за имуществени и неимуществени вреди на лицата по чл. 1, ал. 1, т. 6 и 8 се определя в зависимост от времетраенето на насилственото им изселване - по 64 лв. за пълен календарен месец.

(4) Обезщетението за имуществени и неимуществени вреди на лицата по чл. 1, ал. 1, т. 10 е 1000 лв.

Чл. 7. (1) (Предишен текст на чл. 7, изм. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) Общият размер на обезщетението за имуществени вреди на наследниците на лицата по чл. 1, ал. 1, т. 1 - 6, 8 и 9 се определя в зависимост от времетраенето на репресията - по 48 лв. за пълен календарен месец.

(2) (Нова - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) Общият размер на обезщетението за имуществени вреди на наследниците на лицата по чл. 1, ал. 1, т. 10 е 1000 лв.

Чл. 8. Обезщетението за неимуществени вреди на лицата по чл. 1, ал. 4 е в общ размер 4845 лв.

Чл. 9. (1) (Доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) Централната комисия по чл. 4, ал. 3 от Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица (ЗПГРРЛ) се състои от председател - заместник-министър на правосъдието, и членове - по един представител на администрацията на Министерския съвет, определен от главния секретар, и на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, определен от нейния председател, Министерството на вътрешните работи, Министерството на финансите и Министерството на труда и социалната политика, определени от съответния министър, и от равен на тях брой представители на организациите на репресираните в България със съдебна регистрация до 1 декември 2003 г., определени от председателите на съответните организации.

(2) За работата си в комисията членовете ѝ, които не заемат длъжност по трудово или служебно правоотношение, получават от бюджета на Министерството на правосъдието ежемесечно възнаграждение, равно на две минимални работни заплати за страната.

(3) Министър-председателят определя със заповед поименния състав на комисията, предложен по реда на ал. 1.

(4) Министерството на правосъдието осигурява необходимите условия за работата на комисията.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) Комисията може да привлича със свое решение за участие в дейността си до четирима експерти и специалисти по граждански договор (с възнаграждение на обща стойност до 2000 лв. месечно) за сметка на бюджета на Министерството на правосъдието.

(6) Заседанията на комисията се провеждат, ако присъстват най-малко половината плюс един от членовете ѝ.

(7) Решенията се приемат с обикновено мнозинство от състава на комисията.

(8) Член на комисията, който не е съгласен с мнението на мнозинството, подписва решението с особено мнение и излага писмено мотивите си.

Чл. 10. (1) Централната комисия се произнася по искания на правоимащи лица за установяване на обстоятелства, за които липсват изцяло или част от изискваните писмени доказателства, ако липсата им е удостоверена от съответните органи по чл. 3, ал. 3, т. 1.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) Исканията по ал. 1 могат да се правят и служебно от органите на Министерството на вътрешните работи и Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, в случай че в архивния фонд не се съхраняват безспорни доказателства относно репресираното лице, времетраенето или характера на репресията, за което се уведомяват правоимащите.

(3) При разглеждане на исканията по ал. 1 се допускат всички доказателствени средства, включително свидетелски показания, депозираны пред комисията в писмена форма с нотариално заверен подпис.

Чл. 11. Решението на централната комисия, с което се признава за установено наличието или липсата на незаконна репресия, както и нейното времетраене, е окончателно.

Чл. 12. (1) (Предишен текст на чл. 12 - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) Лицата, които са били незаконно репресирани заради техния произход, политически убеждения или религиозни

вярвания през периода от 12 септември 1944 г. до 10 ноември 1989 г., имат право да получат към пенсията си или към сбора от получаваните пенсии месечната добавка по чл. 9 ЗПГРРЛ, ако са:

1. осъдени по наказателни дела, с изключение на осъдените от Народния съд 1944 - 1945 г., освен ако са реабилитирани по съдебен ред, деянията им са амнистирани или присъдите им са отменени по реда на надзора;
2. незаконно задържани в поделенията на Министерството на вътрешните работи и други места;
3. въдворявани в трудововъзпитателни общежития, лагери и други подобни места, както и принудително трудово мобилизирани;
4. (доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) интернирани, изселвани и заселвани по административен ред или са били нелегални;
5. осъдени по наказателни дела за неиздължени държавни доставки;
6. български граждани, насилствено изселени в Съветския съюз;
7. осъдени за приготвяне за бягство, опит за бягство или бягство през границата;
8. с висше или полувисше образование, освободени от работа и заставени да работят в общината, в която живеят, по строителни обекти, в системата на чистотата или в селското стопанство.

(2) (Нова - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) Преживелият съпруг получава към пенсията си или към сбора от получаваните пенсии добавката по ал. 1.

Чл. 13. (1) За получаване на добавката към пенсията или към сбора от получаваните пенсии и за определяне на нейния размер съгласно чл. 9 ЗПГРРЛ правоимащите лица подават искане до съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, където лицата получават пенсията си. Когато не разполагат с документите по чл. 4, ал. 2 ЗПГРРЛ, лицата получават такива, както следва:

1. за изтърпяна присъда по наказателно дело от общ характер - от Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" към Министерството на правосъдието;
2. (доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) за въдворяване в трудововъзпитателни общежития, лагери и други подобни места или за незаконно задържане в поделенията на Министерството на вътрешните работи - от дирекция "Информация и архив" на Министерството на вътрешните работи или от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия;
3. (доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) за насилствено изселване в Съветския съюз - от Министерството на вътрешните работи или от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия или заверено ксерокопие на архивен документ от органите на управление на Държавния архивен фонд;
4. (доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) за интернирани, изселвани и заселвани по административен ред - удостоверение за основанието и фактическото времетраене на принудителната административна мярка, и за членове на семейството, изтърпявали заедно с репресираното лице мярката (включително малолетни и непълнолетни), издадено съответно от Министерството на вътрешните работи, от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия или от кмета на общината, кмета на населеното място или от друго длъжностно лице по гражданското състояние, въз основа на регистрите за население или вписаните в тях заповеди на Министерството на вътрешните

работи или заверено ксерокопие на архивен документ от органите на управление на Държавния архивен фонд и удостоверение за наследници или документ за родствена връзка, а за нелегалните - документ от Министерството на вътрешните работи, че лицето е било нелегално, свидетелство за съдимост и заверен препис от обявлението в "Държавен вестник", с което лицето е било обявено за общодържавно издирване;

5. (доп. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.) за принудително трудово мобилизираните - удостоверение за основанията и фактичкото времетраене на трудовата мобилизация, издадено съответно от Министерството на вътрешните работи, от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия или от органите на управление на Държавния архивен фонд; размерът на месечната добавка за тези лица е равен на този по чл. 9, т. 23 ЗПГРРЛ;

б. за лица с висше или полувисше образование, които са били освободени от работа и заставени да работят в общината, в която живеят, по строителни обекти, в системата на чистотата или в селското стопанство - документ, удостоверяващ прекратяване на трудовото правоотношение, документ, че лицето е заставено да работи в общината, в която живее, по строителни обекти, в системата на чистотата или в селското стопанство; за централната комисия се представят и нотариално заверени декларации най-малко на две лица, от които да е видно, че освобождаването от работа и заставянето да се работи е свързано с произхода, политическите убеждения или религиозните вярвания на лицето.

(2) Когато липсват писмени доказателства относно времетраенето или характера на репресията, съответният областен управител и териториалните поделения на Националния осигурителен институт служебно искат произнасяне от централната комисия.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на наредбата:

1. "Досегашният ред" е редът, определен със:

а) Постановление № 38 на Министерския съвет от 1990 г. за реда за определяне еднократно обезщетение на репресираните лица след 1 януари 1946 г. по политически причини (обн., ДВ, бр. 38 от 1990 г.; изм. и доп., бр. 43 и 48 от 1990 г.);

б) Наредбата за прилагане на чл. 4 от Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица, приета с Постановление № 249 на Министерския съвет от 1992 г. (обн., ДВ, бр. 102 от 1992 г.; изм. и доп., бр. 15 и 95 от 1993 г.; отм., бр. 59 от 1996 г.);

в) Наредбата за прилагане на чл. 4 от Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица, приета с Постановление № 140 на Министерския съвет от 2004 г. (обн., ДВ, бр. 57 от 2004 г.; изм., бр. 15 от 2005 г.).

2. (нова - ДВ, бр. 43 от 2009 г.) Обезщетението, получено по реда на т. 1, е за репресия с продължителност 36 месеца.

3. (нова - ДВ, бр. 43 от 2009 г.) "Пълен календарен месец" се отнася до репресия с продължителност 30 дни. В случаите, когато репресията е с продължителност, по-малка от един календарен месец, размерът на обезщетението се изчислява пропорционално на нейната продължителност.

4. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 43 от 2009 г.) "Интернирани, изселвани и заселвани по административен ред" са и членовете на семейството (включително малолетни, непълнолетни и пълнолетни деца), когато в удостоверение образец № 3 на Министерството на вътрешните работи или с решение на централната комисия е посочено, че е изселено цялото семейство.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 2. По неприключилите преписки до влизането в сила на наредбата сроковете по чл. 4 започват да текат от датата на обнародването ѝ.

§ 2а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2009 г.) Областните управители до 20 декември 2009 г. служебно или по искане на правоимащото лице преразглеждат подадените от правоимащите лица искания, когато е бил постановен изричен отказ за признаване право на еднократно обезщетение, мотивирано с липса на пълен календарен месец на изтърпяната репресия.

§ 3. Наредбата се приема на основание чл. 4 от Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица.

§ 4. Изпълнението на наредбата се възлага на централната комисия по чл. 4 от Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица.

Преходни и Заключителни разпоредби

КЪМ ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 231 ОТ 19 СЕПТЕМВРИ 2008 Г. ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБАТА ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЧЛ. 4 ОТ ЗАКОНА ЗА ПОЛИТИЧЕСКА И ГРАЖДАНСКА РЕАБИЛИТАЦИЯ НА РЕПРЕСИРАНИ ЛИЦА, ПРИЕТА С ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 88 НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ ОТ 2006 Г.

(ОБН. - ДВ, БР. 86 ОТ 2008 Г.)

§ 12. (1) Правоимащите лица, които не са получили обезщетение за всяка изтърпяна репресия или за целия срок на репресията, имат право на обезщетение за останалите видове репресия, съответно обезщетение в пълен размер за срока на репресията, като размерът му се изчислява по чл. 6 - 8 за остатъка от периода, за който лицето не е обезщетено.

(2) При преизчисляване на дължимото обезщетение на правоимащи лица, които не са получили обезщетение за всеки вид репресия и/или за пълния размер на претърпяната репресия, се взема предвид периодът, за който вече е получено обезщетение, в размер според действащия към момента на получаването му ред. За необезщетения период се изплаща размерът, предвиден в наредбата.

Заключителни разпоредби

КЪМ ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 147 ОТ 23 ЮЛИ 2010 Г. ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НОРМАТИВНИ АКТОВЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

(ОБН. - ДВ, БР. 58 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 30.07.2010 Г.)

§ 29. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Приложение към чл. 3, ал. 1

(Изм. - ДВ, бр. 86 от 2008 г.)

ДО
ОБЛАСТНИЯ УПРАВИТЕЛ

НА ОБЛАСТ

Вх. №

(дата)

Искане за изплащане на еднократно обезщетение съгласно Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица от/за

Първа част

ДАННИ ЗА РЕПРЕСИРАНОТО ЛИЦЕ

1.,

(име, презиме и фамилия)

л.п.(л.к.) серия, №, издаден/а на

..... от РУ на МВР,

ЕГН.....,

.....
(постоянен адрес)

Втора част

ДАННИ ЗА НАСЛЕДНИЦИТЕ НА РЕПРЕСИРАНОТО ЛИЦЕ

2. Наследници:

А).....,

(име, презиме и фамилия)

ЕГН,,

(родствена връзка с
репресираното лице)

л.п.(л.к.) серия, №, издаден/а на

..... от РУ на МВР,

.....
(постоянен адрес)

.....
(адрес по предходна регистрация)

Б).....,

(име, презиме и фамилия)

ЕГН,,

(родствена връзка с
репресираното лице)

л.п.(л.к.) серия, №, издаден/а на

..... от РУ на МВР,

.....
(постоянен адрес)

.....
(адрес по предходна регистрация)
В).....,
(име, презиме и фамилия)
ЕГН,,
(родствена връзка с
репресираното лице)
л.п.(л.к.) серия, №, издаден/а на
..... от РУ на МВР,
.....

.....
(постоянен адрес)
.....
(адрес по предходна регистрация)
Г).....,
(име, презиме и фамилия)
ЕГН,,
(родствена връзка с
репресираното лице)
л.п.(л.к.) серия, №, издаден/а на
..... от РУ на МВР,
.....

.....
(постоянен адрес)
.....
(адрес по предходна регистрация)
Д).....,
(име, презиме и фамилия)
ЕГН,,
(родствена връзка с
репресираното лице)
л.п.(л.к.) серия, №, издаден/а на
..... от РУ на МВР,
.....

.....
(постоянен адрес)
.....
(адрес по предходна регистрация)

Трета част
3. Основания за изплащане на обезщетението.....
.....
4.
(законът, по който е амнистирано

деянието, и кога е обнародван)

5. Вид на обезщетението

6. Банкова сметка №, БИН.....,
банков код при ТБ.....,
клон.....

Четвърта част

Прилагам следните оригинални документи:

1. Официален документ за незаконната репресия.....

2. Декларация/и, че до момента на подаване на искането не е подавано искане за обезщетение и/или изплатено обезщетение на репресираното лице или други негови наследници бр. или декларация относно подаваните до момента искания за вида и времетраенето на репресията, както и размера на изплатените обезщетения бр.

3. Удостоверение за наследници №/..... г.,

от.....

.....или документ за родствени връзки.

Собственоръчно поставени подписи:

1.

(име, презиме и фамилия) (подпис)

2.

(име, презиме и фамилия) (подпис)

3.

(име, презиме и фамилия) (подпис)

4.

(име, презиме и фамилия) (подпис)

5.

(име, презиме и фамилия) (подпис)

4. Удостоверение за идентичност на имената.

5. Други документи за централната комисия,

както следва:

.....
.....
.....
.....
.....

Моля, централната комисия да ми съдейства относно предоставянето на документи от:

.....ОТНОСНО

.....ОТНОСНО

.....

.....ОТНОСНО

.....
Гр. (с.)

Дата